

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4191/2019
09.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милојица Цвијовић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за туризам, трговину и услуге "ББ TOURS" d.o.o., Београд, кога заступа Јованка Андрејевић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 74/2019 од 12.07.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 74/2019 од 12.07.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 74/2019 од 12.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 710/13 од 20.09.2018. године, у ставу првом и петом изреке, којим је усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду бр. ../13 од 08.01.2013. године, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад и накнади му трошкове поступка од 286.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а тужени у ревизији одређено не указује на постојање друге битне повреде из члана 407. ЗПП, због којих ревизија може да се изјави.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на пословима возача аутобуса до 08.01.2013. године, када му је отказан уговор о раду, због учињеног кривичног дела против безбедности јавног саобраћаја и непоштовања радне дисциплине и понашања због којег не може да настави рад код послодавца. У образложењу решења је наведено да је тужилац неправноснажном пресудом бр. .. од 16.10.2012. године, донетом од стране надлежног суда у месту Бурханије, Република Турска, оглашен кривим и осуђен на ефективну казну затвора у трајању од три године и четири месеца, због кривичног дела против безбедности јавног саобраћаја учињеног на раду, дана 20.07.2011. године, у својству возача аутобуса, власништво туженог послодавца у Републици Турској, код места Егбир током вожње за Кушадаси, којом приликом је дошло до смрти једног лица и тешке телесне повреде осталих путника - турских држављана. Поред наведеног основа, за отказ уговора о раду у образложењу је наведено да постоји и оправдан разлог за отказ уговора о раду који се односи на понашање тужиоца предвиђен одредбом члана 179. тачка 3. Закона о раду, а који се састоји у следећем: дана 11.12.2012. године, у просторијама туженог, огранак А сервиса у ..., након завршетка састанка коме су присуствовали радници – возачи, као и руководиоци привредних друштава, тужилац је изнео бројне неистине које се односе на питање његове обавезе на повраћај новчаних средстава датих за његову одбрану у поменутом кривичном поступку, плаћену кауцију за ослобођење из притвора и сл., наводећи при том да је био изложен претњама од стране директора, што не само да представља најгрубљу клевету, већ пре свега такво понашање којим се подрива ред, дисциплина, поверење, међуљудски односи у колективу, па тужилац због таквог понашања не може да настави рад код послодавца. Тужени до окончања поступка није доставио доказе на околност повреде радне дисциплине дана 11.12.2012. године, којима би оповргао тврдње тужиоца и саслушаних сведока, нити је доставио доказ за непоштовање радне дисциплине тужиоца које би могле да представљају оправдани разлог за отказ уговора о раду.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев и побијано решење поништили као незаконито, а туженог обавезали да тужиоца врати на рад. За своју одлуку дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, услов за законит отказ уговора о раду запосленом због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом из члана 179. тачка 4. Закона о раду, је правноснажна осуђујућа кривична пресуда, односно призната страна правноснажна пресуда кривичног суда у смислу члана 86. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља ("Сл. лист СФРЈ" бр. 43/82, 72/82, "Сл. лист СРЈ" бр. 46/96, "Сл. гласник РС" бр. 46/2006). Како у време доношења побијаног решења признатом правноснажном одлуком суда није утврђено да је тужилац извршио кривично дело на раду или у вези са радом, није било основа за доношење решења о отказу на основу члана 179. тачка 4. Закона о раду.

Правилно су такође судови применом правила о терету доказивања закључили да тужени до окончања поступка није доказао да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне дисциплине, износећи бројне неистине које се односе на питање његове обавезе на повраћај новчаних средстава туженом датих за његову одбрану у кривичном поступку који се водио пред турским судом. Овакви паушални разлози о изношењу

неистина којима се подрива радна дисциплина и међуљудски односи у колективу који су стављени као основ за отказ уговора о раду, а односе се на понашање тужиоца који нису конкретизовани и јасно дефинисани, не представљају оправдан разлог за отказ уговора о раду, у смислу члана 179. став 3. Закона о раду, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Правна последица поништаја отказа уговора о раду јесте реинтеграција запосленог у смислу члана 191. став 1. Закона о раду, што ревизију туженог и у том делу чини неоснованом.

Из изложених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**